

Josep M. Poblet, *Frederic Soler / Serafí Pitarra. Aedos, 1967.*

A través de la crònica de la cèlebre rellotgeria, hom deu haver pogut comprovar com la immensa majoria dels concurrents a la rebotiga eren gent d'idees liberals i republicanes i, sobretot, seguidors de les doctrines d'un home extraordinari, avui caigut en l'oblit, que va morir assassinat als carrers de Barcelona l'any 1851, l'advocat Francesc de P. Coello. Remarquem les tendències dels assistents, perquè s'ha dit i repetit que el moviment reivindicatiu dels drets i anhels de Catalunya ha estat obra de les classes conservadores, una afirmació que no és certa. Els assistents de la rebotiga militaven, en llur majoria, a les rengleres dels republicans federals, qualificació que llavors es considerava com l'extrema esquerra del país. Rovira i Virgili ha escrit que en els dies de la joventut d'Almirall, que són els de la col·lecció de concurrents al petit cenacle, els republicans, públicament, només es podien anomenar demòcrates. En tocant als federals, eren gent partidària de les conductes clares, actitud que duïen a l'últim extrem, i a un tal grau, que, els candidats elegits per

les Constituents del 1869 —candidatura que a Barcelona sortí triomfant—, els feien jurar: que havien de votar per la república federal democràtica; per la consecució dels drets individuals; per una Església lliure dintre l'Estat lliure; contra les lleves; que no acceptarien càrrecs retribuïts del Govern i que havien de donar compte al partit de llur conducta política. No era difícil de trobar, entre els components, prohoms de la maçoneria.